

Odborníci vám radí

CHCI SI POŘÍDIT CHRŤA

Bydlím v menším bytě ve městě a zajímám se o chrtý. Uvažuji o vipetovi nebo o italském chrtíkovi. Jak jsou tato plemena náročná na pohyb, stačily by tři vycházky denně, dvě kratší a jedna delší, asi tak hodinová? Je vhodnější, aby pes běhal u kola, anebo je nutno s ním běhat? Musí se pouštět z vodítka, aby se proběhl? S přivoláním prý bývá u chrtů problém. Potřebuje chrt, aby byl spokojený, nezbytně běhat na dostizích? Je nutné, aby krátkosrstí chrti nosili v zimě kabátky? Moc se mi to nelíbí.

Simona Petrášková, Praha

Odpovídá Ivan Stuchlý

– absolvent PřFUK, věnuje se genetice, parazitologii, výživě psů a některým alternativním metodám léčení, přírodním, vzácným a málo známým plemenům

Z dvojice vipet - italský chrtík je na pohyb jednoznačně náročnější ten první, a proto potřebuje vycházky delší, italský chrtík se spokojí s kratšími. Vipetovi by měla v dospělém věku stačit jedna kratší vycházka ráno a dvě delší, asi půlhodinové, odpoledne a večer. Pokud je více času, například o víkendech, mohou být vycházky samozřejmě delší. Nejde ale ani tak o dobu trvání jako o to, jak bude využita. Běhání u kola doporučit nelze, to je vhodné pouze pro klusácké typy psů, běhání se psem možné je, je-li majitel dosti zdatný. U italského chr-

tíka je ovšem zbytečné. Nejúčinnější je vycházka konaná ostrým krokem, asi tak rychlostí 1 km za 15 minut, se psem na vodítku u nohy. Po celou dobu musí pes jít pravidelným tempem, bez zastávek, takový „pochod“ je pro něho fyzicky mnohem náročnější než volné pobíhání. U dostihových chrtů je dokonce i účinným tréninkem. Italský chrtík se spokojí s tempem pomalejším. Volné vypouštění chrtů, a to ani malého plemene, doporučit rozhodně nelze. Každý pes, a chrt dvojnásob, má hluboce zakódovaný sklon pronásledovat vše, co mu uniká. Rozběhne-li se v obci za kočkou nebo v honitbě za zajícem, nic ho nezastaví a v obou případech mu hrozí velké nebezpečí. V obci ho může přejet auto, v honitbě ho velmi pravděpodobně dříve nebo později zastřelí myslivec. Vipet i italský chrtík se naučí přivolání jako každý jiný pes, ale úspěch nezáleží ani tolik na něm jako spíše na majiteli, zda byl při nácviku dost trpělivý a především důsledný. Nejde o to, aby pes reagoval na přivolání nějakým předpisovým způsobem, důležité je, aby spolehlivě přišel. K tomu je třeba zaprvé používat vždy stejný (je úplně jedno jaký) povel a na splnění jednou vydaného příkazu za všech okolností bezpodmínečně trvat. Za neuposlechnutí se pes netrestá, nejvýše se s patřičnou hlasovou intonací pokárá, za uposlechnutí se s patřičnou intonací hlasu velice pochválí a odmění pamlskem. Italský chrtík se dostihů klidně zřekne, vipeta většinou velmi potěší, ale má-li dost jiných příležitostí k pohybu, nešťastný bez nich nebude, zvláště když se mu bude majitel každou volnou chvíli věnovat.

Pokud jde o kabátky pro zimní vycházky, nejsou od toho, aby se líbily, ale od toho, aby psa chránily. Vipet i italský chrtík mají velmi krátkou srst, která je již při mrazech kolem $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$ a pobytu venku delším než 15 minut dokonale neochrání před prochlazením. Kromě toho kvůli svojí konstituci nemají chrti žádnou výraznější vrstvu podkožního tuku, která by je proti zimě chránila. Je třeba si uvědomit, že jde-li pes z bytu, kde je teplota vzduchu kolem $20\text{ }^{\circ}\text{C}$, na procházku, do teploty $10\text{ }^{\circ}\text{C}$ pod nulou, činí teplotní rozdíl $30\text{ }^{\circ}\text{C}$, což by bylo dost i na mnohem většího, hubeného a jen lehce oblečeného člověka. Za velkých mrazů se doporučuje okraje tenkých ušních boltců důkladně promazat vetřením kousku

vyškvařeného nesoleného vepřového sádla, aby neomrzaly. Při krutých mrazech je lepší vycházky zkrátit.

NEBOJTE SE, ŽE SE BUDE BÁT!

K Vánocům jsem dostala štěňátko jorkšířského teriéra. Zatím s ním nechodíme ven, protože nemá ještě druhé očkování, až ho dostane, nevím jak postupovat ve vztahu k ostatním psům. Viky je hrozně maličká a budu se o ni bát, aby jí někdo neublížil, na druhé straně nechci, aby se z ní stala hysterka, která se každého cizího psa bojí a zuřivě na něj štěká. Takových jorkšířů jsem už viděla několik. Co mi doporučujete, opatrnost, nebo to risknout a pouštět ji ke každému psu, aby se otrkala? Markéta Soukupová, Benešov

Odpovídá Věra Brunclíková

– majitelka první soukromé psí školy AMBRA Professional pro majitele všech plemen psů
e-mail: ambra@iol.cz

Nejdříve k očkování, i když toho se váš dotaz přímo netýká. Měla byste však vědět, že Viky potřebuje být naočkovaná proti infekčním chorobám celkem třikrát

a teprve potom je vhodné pouštět ji do prostředí, kde se pohybují ostatní psi, a nechat ji s nimi v kontaktu. Poradte se se svým veterinářem, za kolik dní po třetím očkování může mezi psy, a jednejte podle jeho doporučení.

Myslím si, že úplně nejlepší bude umožnit Viky kontakt se psy, které znáte a o nichž víte, že se k ní budou chovat dobře. Také je možné nechat ji hrát se štěňaty, která můžete potkat ve škole pro psy: v každé dobré škole se kontroluje očkovací průkaz a je možnost tam potkat štěňata různých plemen i další dobře socializované dospělé psy, kteří si se štěňaty pohrají a neublíží jim. Venku na ulici musíte dát jen na svůj vlastní úsudek, ke kterému psovi je vhodné ji pustit či ne.

Protože většina malých jorkšířků má velké

terií srdce, je velmi pravděpodobné, že vám z Viky vyroste velmi odvážná a neustěkaná psí dáma, pokud dodržíte čtyři následující pravidla:

1) Nepouštět ji ke psu, kterého neznám a nevím, jestli jí v následující minutě neublíží.

2) Nezvedat ji do náruče jako ochranu před cizím psem, pokud to není nezbytně nutné.

3) Umožnit jí dostatek kontaktu se štěňaty a dospělými psy, kteří jí neublíží.

4) V případě jakéhokoliv ohrožení jiným psem nepanikařit a nepřenášet tak své chování na psa, ale zachovat chladnou hlavu.

V době socializace byste měla fenku často brát mezi ostatní lidi, projet se s ní v autobuse, seznámit ji s dětmi různého věku a přivykat ji na různé situace a zvuky. Také jí můžete koupit speciální CD s nahrávkami různých zvuků pro malá štěňátka: od pláče miminka až po hrom v bouři (pozn. red.: k dostání v Německu). Přeji vám hodně štěstí při socializaci vašeho štěňátka a hlavně: nebojte se, že se bude bát!

NEČISTOTNÝ JEZEVČÍK

Spolu s našimi třemi psy hlídáme přes zimu našim rodičům i fenku jezevčíka. Dobře nás zná a je u nás zvyklá. Ač je však u rodičů naprosto čistotná, u nás občas i po krátkém proběhnutí na zahrádce vykone svoji potřebu doma. Jinak se zdá být spokojená.

H. R., Praha

Odpovídá
MVDr. Hana Žertová

Etologická poradna,
rozběr a řešení nežádoucího
chování psů a koček
e-mail: poruchy@chovani.info

Pokud má fenka snahu všechny srovnávat „do latě“ a prosazovat se vůči ostatním psům, mohlo by jít o značkování teritoria jako posilování sebedůvěry a jejího vysokého postavení ve smečce (silné osobnosti to dělávají). Když ji přistihnete v okamžiku, kdy se chystá umístit svou značku v bytě, hodte směrem k ní řinčící plechovku nebo způsobte jiný nepříjemný hluk. Pokud ji vaši psi respektují, posilte její postavení nějakými privilegii (pamlsky, dobré místo na ležení, více pozornosti).

Je-li však jezevčice spíše vyplašená a podřazená, může jít o opačný problém: na zahrádce je „vyměšovací teritorium“ vašich psů a ona se bojí nechat tam svou značku, aby ji za to ostatní netrestali. V tom přípa-

dě pomůže začít ji brát na procházky a venčit ji zcela mimo území zahrady.

PRŮJEM PO DOVOLENÉ

Poté, co jsme se vrátili z dovolené od Středozemního moře, trpí náš pes průjmami. Nepravidelně, ale trus má výrazně tekutější. Kromě toho občas zvrací, což je pro něj jinak spíše netypické. Je řádně očkován a minimálně dvakrát do roka ho odčervujeme. Také hygienické podmínky na dovolené byly v pořádku. Co může být příčinou?

Kateřina Součková

Odpovídá
dr. Astrid Heinlová

– veterinární lékařka působící
v Německu s bohatou
zkušeností z klinik
i samostatné veterinární praxe

Je možné, že vašeho pes na dovolené nepadl nějací parazit: giardie (bičíkovci) jsou střevní paraziti rozšíření po celém světě, kteří se vyskytují u lidí i u četných druhů zvířat včetně psů. Tento parazit se „proslavil“ jako původce průjmů především u lidí cestujících do tropických zemí a vydávajících se na dobrodružné výpravy do volné přírody. V těchto oblastech bývají hygienické podmínky skutečně nevyhovující, takže je snadno možné nakažení vodou nebo potravou. Nelze však zapomínat, že giardie se vyskytují i u nás: v západních civilizovaných zemích jsou nejčastějšími střevními parazity lidí – a také psů. Infikovaní psi mohou trpět zvracením a úpornými šlemovitými, příležitostně až krvavými průjmy. Někteří psi jsou naproti tomu bez příznaků, i když původce masivně vylučují s trusem.

Giardie, nazývané někdy také lamblie, mají něco na způsob přísavky, jejímž prostřed-

nictvím se dokážou uchytit na stěnách střev. Ve střevě pak může dojít k silnému rozmnožení giardií, což vyvolává poškození střevní sliznice a tím i průjmy. S trusem jsou parazité opět ve velkém množství vylučovány do okolního prostředí, takže zvláště v oblastech se špatnými hygienickými podmínkami je riziko nákazy skutečně velké. Psi nakažení giardiemi je vylučují s trusem. Tato stadia zůstávají viset na rostlinách nebo předmětech, případně se dostanou do vody.

Zajímavé je, že u většiny jedinců giardie po krátké době samy od sebe zmizí. Ovšem jsou také pacienti (mezi lidmi i psy), u nichž tomu tak není. Zdá se, že zde současně působí více nepříznivých faktorů, jež oslabují obranyschopnost střev. Jako vhodné léčba se osvědčilo podávání metronidazolu. Účinná látka se běžně podává 5 až 10 dní. Může ovšem dojít k tomu, že se původci zanedlouho objeví znovu. Právě u těchto pacientů je důležité udržet vylučování parazitů na co nejnižší úrovni, a proto je pravidelně léčit. Psi s úporným průjmem, eventuálně spojeným ještě se zvracením, by měli být opakovaně přezkoumáváni na giardie. Pro potvrzení

přítomnosti těchto parazitů je nutný rozběr trusu; cysty v něm lze prokázat relativně dobře. Léčena by měla být i zvířata, která neprojevují žádné příznaky, aby se zamezilo nakažení jiných psů. V neposlední řadě i proto, že zde hrozí i možnost nakažení člověka, i když mnohem pravděpodobnější je nakažení člověka člověkem nebo psa psem.

Vaše dotazy týkající se psů zasílejte na adresu redakce a obálku označte heslem „Poradna“. Ty nejzajímavější zveřejníme.